

Uvod

Nasleđivanje je prenos duhovnih i materijalnih osobina i vrednosti sa predaka na potomke, vremenska veza među zavisnosti svih generacija, lanac kontinuiteta.

1. Nasleđivanje

Nasleđivanje ne predstavlja samo pravni pojam, javlja se i u mnogim drugim naukama, kako prirodnim tako i drustvenim. To je dalo povoda da se nasleđivanje označi kao uslov svakog ljudskog progresa, kao i da se istakne da je svakom drustvu potreban nekakav poredak sukcesije. U izvesnom smislu smrt dobija smisao samo kroz nasleđivanje.

U istoriji prava nasleđivanje se dugo nije moglo odvojiti od svoje bioloske i religijske osnove. U rimskom pravu bilo je navedeno da naslednik ima isto ovlaštenje i pravo koje je imao i umrli, a jedan od najvećih pravnika antike mogao je da obrazlozi da kazne ne bi trebalo da prelaze na naslednike. To ukazuje na drevna shvatanja o istovetnom pravnom položaju ostavioca i njegovog naslednika.

U savremenim pravima nasleđivanje ima imovni karakter i najčešće se označava kao sledovanje u pravne odnose umrlog, kao prelazenje imovine umrlog na druga lica, kao stupanje u necija prava, usled smrti subjekta kome su prava pripadala kao prelaz zaostavštine tijek stvari i prava umrlog na njegove naslednike.

2. Nasledno pravo

Nasledno pravo je nastalo nastankom drzave odnosno njenim pravnim uređenjem. To je vreme kada su do tada vaseće običaje počele zamjenjivati pravne norme. Proses individualizacije prava svojine neposredno je uticao na individualizaciju naslendog prava, u smislu da je kolektivnoj svojini odgovarao kolektivno nasleđivanje, a tek licna svojina omogućava nasleđivanje uzeg kruga naslednika, podrazumevajući i jednog naslednika, pa čak i naslednika nastavljenog na osnovu volje ostavioca.

Cilj naslednog prava je obezbeđenje kontinuiteta aktivnih i pasivnih gradjanskopravnih odnosa koji bi se da nema nasleđivanja ugasili u trenutku smrti fizickog lica. Nasledno pravo uređuje prelazak imovinski i eventualno drugih prava sa ostavioca u trenutku njegove smrti na njegov naslednike. Nasledno pravo ima dva osnovna značenja: objektivno i subjektivno. Nasledno pravo u objektivnom smislu je skup pravnih propisa koji uređuju nasleđivanje i to nasleđivanje fizickih lica. U subjektivnom smislu nasledno pravo označava konkretno ovlaštenje određenog lica, fizickog ili pravnog, da na osnovu objektivnog naslednog prava stekne određena prava iz zaostavštine ostavioca. Dakle pod izrazom nasledno pravo označava se nauka koja se bavi izucavanjem objektivnog i subjektivnog naslednog prava, njihovim istorijskim razvojem, teorijskim osnovama, njihovim vezama i odnosima sa drugim pravnim disciplinama, njihovim tumacenjem i praktičnom primenom kao i pitanja njihovog usavršavanja.

Nasledno pravo je deo gradjanskog prava i u njegovoj savremenoj sistematici podeljeno je na sledeći nacin:

opštiti deo

stvarno pravo

obligaciono pravo

porodično pravo

nasledno pravo.

To je pandektistička podela.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com